
Порада №1

Звертайтеся до керівництва

Якщо ви виявили насилля або маєте конкретні причини для підозр щодо булінгу студента, терміново поінформуйте адміністрацію закладу освіти. Студенти, які цькують інших завжди приховують від дорослих факт знущань. Тож, якщо ви помітили агресивні настрої в бік одного зі студентів, скоріш за все, ваші побоювання небезпідставні.

Порада №2

Сповістіть батьків

Приховування інцидентів, пов'язаних з насиллям у групі – заздалегідь деструктивна стратегія. Погодьтеся, репутація коледжу не варта психологічного чи фізичного здоров'я студентів. Тому, аби не стати мовчазним свідком цькування, краще одразу ж повідомити батьків обох сторін, причетних до конфлікту.

За результатами досліджень UNICEF в Україні, 48% дітей, які стали жертвами булінгу ніколи не розповідають про ці випадки.

Порада №3

Ігнорування – помилка

Теорії «діти самі розберуться» та «всі через це проходили» цілком себе дискредитували. Кожного року близько 67% українських тінейджерів стають причетними до булінгу (у ролях жертв, кривдників чи свідків). Отже, будь-яка агресивна чи провокативна поведінка студентів – це вагома причина вашого втручання в конфлікт.

Порада №4

Нейтралітет усьому голова

Якщо ви підтримуєте одну зі сторін-учасників цькування, то конфлікт ускладниться. Тож не шукайте винуватця, адже негативне ставлення до будь-кого зі студентів навряд допоможе розв'язати проблему. Краще зверніться до психолога коледжу за кваліфікованою допомогою.

Серед українських дітей, які замовчують факт булінгу, 40% соромляться про це говорити, а 22% взагалі вважає це нормальним(!) явищем – статистичні зведення UNICEF.

Порада №5

Наша зброя – неупередженість

Найкращий спосіб впливу на студентів – стати для них авторитетом. За такої умови з вас братимуть приклад, що, погодьтеся, дуже відповідально. Тож будьте для них прикладом виваженого та неупередженого ставлення до усіх. Зрештою, до слів викладача щодо булінгу, який толерантно поводить себе з оточенням, обережний в оцінках дій інших, прислухатимуться більше.

Порада №6

Обговорення – лише наодинці

Вимагання публічного вибачення або пояснень у цьому випадку – це те ж саме, що лікувати перелом кістки подорожником. Для того, щоб зупинити булінг, необхідно впливати безпосередньо на причину конфлікту, а це можливо лише встановивши довірчу комунікацію. Тож, краще проводити бесіду з учасниками конфлікту віч-на-віч.

Перелік заходів, які повинен вжити класний керівник,

щоб уникнути ситуації появи аутсайдера в студентському колективі:

- з самого першого дня роботи з групою слід припиняти глузування над невдачами ровесників. Всі ми можемо помилятися, і кожен з нас має право на помилку;
- також слід уникати висміювання, перехвалювання, наклеювання ярликів та зайвого порівняння студентів, не допускати віддавання переваги деяким з них, не підтримувати глузувань, насмішок на адресу певних осіб, суворо припиняти їх, розбір помилок необхідно робити не називаючи прізвищ або індивідуально;
- підтримувати студентів, що стали жертвами, якщо репутація студента якимось чином зіпсована, необхідно дати йому можливість показати себе у вигідному світі, підтримати його досягнення;
- треба заохочувати студентів приймати участь у позанавчальних заходах;

- непопулярних студентів дуже травмує ситуація, коли при розподілі на пари їх ніхто не обирає; якщо команда програє також можуть звинуватити цю дитину; треба продумувати вибір командних занять та заходів;
- планомірно працювати з родинами, обов'язково цікавитися у батьків про проблеми дитини (раптові зміни у поведінці, відмова виходити на заняття);
- підтримувати у студентів адекватну самооцінку;
- контролювати ситуації виникнення цькування та невідкладно реагувати на них;
- у разі виявлення булінгу – невідкладно поговорити з переслідувачами та з'ясувати, чому вони пристають до жертви, звернути увагу на почуття жертви;
- вчити студентів бути толерантними, емпатійними до одногрупників, вміти допомагати та підтримувати один одного у скрутних ситуаціях, вміти регулювати власну поведінку, не піддаватися на провокацію, вміти сказати «ні», не терпіти знущань, не соромитись повернути увагу до себе та своїх проблем, звертатись по допомогу до викладачів;
- акцентувати увагу студентів на дотриманні правил поведінки у коледжі.